

og oplysningskampagner. Efter forslaget til § 20, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, har ministeren mulighed for at fastsætte økonomiske vilkår, der gør en tilslutning attraktiv for forbrugerne. Denne bestemmelse vil også kunne finde anvendelse til at fastsætte de økonomiske vilkår for tilslutningen i forbindelse med en kampagne efter § 29, stk. 1, nr. 1.

Ifølge stk. 1, nr. 2, kan anlæggene blive pålagt at kortlægge varmemeforbruget i forsyningsområdet og energiforbruget i anlæggene samt planlægge og medvirke til gennemførelsen af energibesparelser og -effektiviseringer i både forsyningsområdet og i anlæggene i området. Anlæggene skal ved kortlægningen og planlægningen vurdere de realistiske potentialer for besparelser og effektiviseringer samt omkostningerne ved at gennemføre dem. Derved skabes der grundlag for, at indsatsen kan blive prioriteret, således at der opnåes størst mulig miljøgevinst for de anvendte midler.

Indsatsen for energibesparelser og -effektiviseringer skal være i overensstemmelse med planlægningen, og resultaterne af de enkelte besparelsesinitiativer vil blive evalueret, således at anlæggene og myndighederne har et samlet redskab for prioriteringen.

Stk. 1, nr. 3, omfatter energirådgivning over for forbrugerne i forsyningsområdet. Med forbrugerne menes både de, der allerede er tilsluttet fjernvarmforsyningen, og de, der udgør potentielle fjernvarmekunder, men som i dag benytter for eksempel elvarme. Opgaver, som anlæggene efter denne bestemmelse kan blive pålagt at udføre, er informationskampagner og individuel rådgivning om energibesparende adfærd samt opsøgende virksomhed over for større forbrugere for at motivere disse til at gennemføre energibesparelser.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, giver ministeren hjemmel til at sikre, at anlæggene gennem forskning og udvikling bidrager til en miljømæssig gunstig udvikling inden for varmforsyningsområdet. Det kan dreje sig om varetagelsen af forsknings- og udviklingsprojekter, der kan udgøre forudsætningen for udbygningen med miljøvenlige varmeproduktionsanlæg.

Der kan være behov for at pålægge anlæggene at igangsætte forsknings- og udviklingsprojekter inden for konkrete områder, hvor markedet ikke kan forventes at initiere de ønskede aktiviteter. Der er således alene tale om projekter, der er ikke-kommercielle, men som på sigt har mulighed for at blive økonomisk bæredygtige. Der kan kun anvendes midler hertil i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne for statsstøtte.

Energitilsynet skal påse, at de aktiviteter, hvis udgifter kan indregnes i forbrugerpriserne, er ikke-kommercielle.

For at sikre en mere helhedsorienteret forsknings- og udviklingsindsats, vil det være naturligt, at anlæggene får pålagt, at denne type opgaver skal varetages i samarbejde mellem flere anlæg.

Stk. 1, nr. 5, tager sigte på, at anlæggene skal kunne give anvisninger på det fremtidige energiforbrug og på, hvordan dette energibehov vil kunne dækkes, herunder hvorvidt dette behov kan tilgodeses ved omstilling til mere miljøvenlige produktionsformer.

Da en stor del af produktionsanlæggene inden for varmforsyningsområdet også er omfattet af elforsyningsloven, skal udmøntningen af bestemmelserne om de offentlige forpligtelser ske gennem koordinati-on af de aktiviteter, der bliver udført inden for rammerne af elforsyningsloven. Tilsvarende vil der ske en koordination i relation til aktiviteter, der vil være omfattet af lov om naturgasforsyning, L 239.

For at sikre at opgaverne løses effektivt, kan miljø- og energiministeren efter § 29, stk. 2, fastsætte regler om særlige indsatsområder eller om, hvordan opgaverne skal udføres, herunder fastsætte mindstekrav til, hvad virksomhederne skal kunne tilbyde, og at opgaverne skal varetages i et samarbejde mellem flere anlæg.

Der vil endvidere kunne stilles krav om, at resultaterne af forsknings- og udviklingsindsatsen som hovedregel skal være tilgængelige for offentligheden.

Med hjemmel i § 29, stk. 2, kan miljø- og energiministeren blandt andet også fastsætte regler om fakturering og opkrævning af beløb. Ved hjælp af bestemmelser om fakturering vil det blandt andet kunne sikres, at forbrugernes betaling for de forskellige ydelser bliver gennemskuelige, og at udgifterne ved nærmere bestemte offentlige forpligtelser bliver specificerede på den enkelte forbrugers varmeregning. Reglerne om opkrævning kan blandt andet indeholde bestemmelser om, at udgifterne til gennemførelse af aktiviteterne kun kan pålægges forbrugerne, når eventuelle planer for aktiviteterne, jf. forslaget til § 29, stk. 3, er godkendt af ministeren.

Miljø- og energiministeren kan, jf. forslaget til § 29, stk. 3, 1. pkt., bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for planlægningen. Derved kan det sikres, at der anvendes ensartede samfundsmæssige kriterier i vurderingerne, og at aktiviteter med forholdsvis lave omkostninger - set i forhold til besparelsesmulighederne - bliver prioriterede.